சுந்தரனார்
வெண்பா — நூறு

1989

கற்பம் கணினி

172

524 சுந்தரானந்தர் வெண்பா

21.12.'89

உ

௫௨௪. சுந்தரானந்தர் வெண்பா - நூறு.

எடுத்த தேதி : 20.12.89

முடித்த தேதி : 21.12.89

1989 Dec
20-12-89 to 21-12-89

2/1

21-12-89

சுந்தரானந்தர் வெண்பா - நூறு

1. வெண்பா இருநூறும் மெய் சந்திரன் மேலாய
நண்பான நெஞ்சகமே நன்றாய்க்கேள் — உண்பாவும்
அத்திமுகனை வைத்த ஆதிபரா பிசாசுள்
சத்தியமே வென்ற சரண் 1

ஆ வென்றப் படைத்தவர் வென்றப்பதர் தவர்
ஆன்றதிரு அருவா யாக்கினதார் — தூன்ற
தொளயப் பருத்தினார் சிற்றம்பல வாலர்
காயப்பொருந்து நெஞ்சே கன்று 2

2.அ அல்லப்பருந்து நெஞ்சே அந்துறாத ரகத்தில்
சொல்லத் தலைவெறுத்து சோராதே — யெல்லையிலே
கருகுமுறவை கண்டுக் காரணத்தை நோக்கி
குருகுமுறவை பேணிக் குறை 3

நாமருந்து அந்தறடம் நாட்டினோம் என்றுசொல்லி
ஆ பாமரம் போல்நெஞ்சே பதையாதே — நாடேது
அல்லமும் பொருவல அதிசயமே யில்லாது
சொல்லாலே யேது சுகம் 4

அட்டப்படை யாதும் அலை மெல்லாந் தானாகி
உடைறப் பாழ்ப்பார் பொருவனை — யாட்டான
3.அ அபுகாள நெஞ்சகமே அன்னாமன்றும் இரவே
பழகாமல் திண்ட தென்பார் 5

களங்கமெனும் மூலமும் காத்துவரும் நெருப்பும்
உரம்பெற சல்லோர் உருவோ — தேரும்
பொருளல்லால் நெஞ்சே பொய்யும்மெய்யு மேதும்
ஆ அருளதை நின்றாய் ஆ

6

பொன்னுடனும் போக்கிடங்கள் போகந்தரு காமம்
என்றுதென்று என்னி யருந்தாயே — யாவுள
போனவழியுந் தெரியாய் சுத்தியல்லா நெஞ்சே
ஆன வழியேது ஆ

7

4.அவினையென்று மேனனென்று மேதினியோ ரெங்குமாம்
சனையென்று வாழுவேண்டும் வைத்தார் — தானென்றி
யெல்லாஞ் சிவன்செயலே யெகப்பெரு வழியே
கல்லான நெஞ்சகமே ஆன 8

காலம் நமதல்ல கருத்தறிந்து போகாதே
ஆஹா — .. நிசமென்று தூங்காதே — ஞாலம்
யேதுசெய்யும் நெஞ்சே யப்பறமே தஞ்சினால்
வாதுசெய்யும் மாறமாற்று வந்து 9

யெந்தவுகை கண்டாயோ போகம் பெருந்தாய்
அந்தவுகை நின்றாய் . . . . . —சுந்தின . . . :
5.அபோனதாரு வாழு. . . . . போகவும் குறையோ
ஆன வழியேது ஆ 10

நல்லிணக்க மில்லாளர் நாமறப் பாதிலணையே
சொல்லிணக்க மில்லாத துயருந்து — செல்லிணக்கம்
ஆகாது நெஞ்சே அயலன்னறிய யாணருளி
ஆ போகாது வேண்டும் 11

ஊனுக்கு நீ மணமே ஊச்மசகல பேணினால்
தானுக்கு சச்மதியோ சாந்திசாய் — ஆனுக்கு
நீயோஅரு வெருந்தாய் நினைவோயழிக் காரமாய்
. . . னோ குவன் குவாசம் 12

6அ வாசிதனை பாரயோ மவுனத்தர் சென்றவாந்து
ஓசைதுளி கேட்குரு காயோ — சிசி
யெங்கும் ஊளையாட் டென்றென்னி மகிழுமயோ
தங்கும் சிவமய மேதான் 13

அந்திருளை வாய்யேந்தி ஆல்துளையாய் தள்ளி
சிந்திதனை யொத்துவெளி சேரயோ — சித்தி
ஆகிதராதே நெஞ்சே கன்றும்வான்றும் தேர்க்க
சிதராதே அம்பலத்தில்ச் சேர 14

ஓரகுத்ரை சூரணமாம் ஒரகுத்ரை ஞானவெளி
யோரகுந்து உமரயாருப் பாடமாம் — ஓரகுளை
7.அ நாட்டுவதென்ன கூட்டுவதேன் நன்னெஞ்சே அவ்வகுத்ர
கூட்டுவது யாணந்த சுகம் 15

அஞ்சசுத்தை கண்டுவாடு அப்பாலை சுத்தைவாடு
பாஞ்சசுத்தை புந்தன்னி வேறுவேறு நெஞ்சே கேள்
ஆட்றவாடு காலையுள்ளே அம்பரமே தானாக
ஊட்றவாடு அய்யய போதூ உ 16

ஆகருத்தை யாயாதார் கண்திறந்து பார்த்தார்
குருத்துமென யோடதென் கொள்கையோ — நிருத்தி
அண்டதிர பொத்தியரகள் அஞ்சாபவனா யென்டு
தாண்டவஞ் செயதாரென்ன சதிர 17

சதிரால் வருவதென்ன சாகரத்தில் மெய்க்குவா
அசதினாவு சென்டுபாத் திடாய் — வதினாவும்
ஆக்கஅத்தை அசிக்கஅத்தை யோக்க மடாது
போகாது நெஞ்சே அகந் 18

மாலையை நான்குகவும் காணமத்ந் கெடு
மாலையை மாகுமோ சொலன்னமே — நாலையும்
ஆசைத்துவருணும் யானபேசம் நெஞ்ச மையான்
உத்தபதம் மேவு ஊரருள் 19

மன்றுமொரு சொல்கொண்டு மாசத்த சோதிரனை
உன்னுமட நெஞ்சே உரங்காமல் — குன்றும்
நித்திய பரமானந்த நிடச்செயலத் தாரதுக்கிய்
சத்தியமே செய்வாய் சரண் 20

9.ஆ நடைக்கு மிடையுடைக்கு நகைக்கும் முகச்சுழிக்கு
கடைக்கண் சுழித்துருட்டும் காட்சிக்கு — நடைக்கும்
நோக்கினோர் ஆணென்றால் அழியக்கால் அழியல்
நாக்கிகோ ரைந்துளதுஞ் சேதனி
21

ஆ பெட்டட்டு மென்னாங்கிம் யாரையுட தாள்
ஊட்டெட்ட யாரும் ஊதாம் அண்டு — வட்டமட்டு
முன்வரை திறந்துமுச் சந்திக் குள்ளாகி
காலைப்பாடத்து நெஞ்சே காணே 22

காலனுக்கு படைம்கண்டறிய வேணும் மென்பால்
ஆல்வாறு முண்டதென்ன ஆச்சரியம் — மூல
10.ஆ அறையைத் திறந்துவெளி அம்பலத்திலே மகிழ்ந்தால்
குறையைத் துளைக்கும் குறி 23

பொய்யான உட்டைப்புகுப் பொதிந்த சாக்கடையை
மெய்யா மதன்கட ஊருமானோம் — அய்யாவும்
மடமயலே குத்தினான் மான்சுழியலே யகுத்தி
ஆ படனரையலே கொண்டுகொண் டென்பார்
24

தானானதார் சுந்தானந்தார் பெண்மர் மாளை வேறும்
தொந்தம் படைத்தை அகத்தைப்போல — பந்தம்
அருப்பான அரிஅல்லன் அம்பாய் பேப்பார்
வெருப்பாகும் மெய்யான் ஊனே 25

11.அ என்னைத் துறந்தவரை மேல்நோக்க வல்லார்
தன்னைக் கருத்தில் கலந்தவர் — பின்னை
பிறவாமல் இருப்பவராம் மாமடைய நெஞ்சை
மறவாமல் இருப்பவர் பேசு 26

பேசாதத்தி மாணிக்கு வாரல் வாமல்
நாசிநுனி நோக்ககன் னாட்டினதார் — உகி
ஆ இயட்டவெளி யென்பார வேதாந்த சாத்திரத்தை
கட்டுரைப் பாரமிருதி காண 27

காணவெனநேர சொல்லாய் கண்மணியல் இன்மணிய
ஆனஅரிதே வருமோ உத்த நெஞ்சே — தோண
12.ஆ கிடைக்கும் பொருளதுவோ கிட்டினவர்க்கே யெப்பும்
படைக்கும் பொருளைது வோமார் 28

பார்க்கத் துணியாமல் பரமதிரு வாநளை
காக்கத் துணியாத கள்ளனுக்கு — மூர்க்க
உறவே சாயனேபம் உத்தமரைச் சுத்ராதி
மறவே குறையும் சூபாம் 29

ஆ ஆடம்பரம் யருஷானையும் அல்லற் பருத்துமல்லல்
போம்பே மெடன்றெயன்னால் ~~போக்க~~ — யோக்கமோ
அய்யனையும் காணாமல் அழுக்க பணியாமல்
மெய்யனா வணக்கா மேல் 30

ஆகாமல் தான்கூடா அமையுமோ நடுவூ
சாகாமலே யிருந்தார் பலத்தை — நோகாமல்
13அ சரக்குருவுக் கையினாம் சரணத்துக்கே துணை
நெல்க்குருவி வாசரின் றாக்கால் 31

காணப்பாசத் திருத்துகண்ணை சுருக்கி யதில்
கூக்கணாணை சொல்ல கேட்டாரல் — நானல்
அழியல்குத் தானதன்குது வெளியா காதோ
ஆபதியுந் துணையா கோபார் 32

அறவாகள அறவாகள அறவாளி அறவாணை
அறவாளன்றோ சொல்லாவா யுண்டோ — அறவானே
தன்றுருக கண்டவரை கண்டு குருவி
தெண்டனிட் டொண்டயருட் டானே 33

14அ தன்னையறிந்த பாரான்தானே தானான பாரான்
யென்னைத் தானாக்கியருந்த பாரான் — தன்னை
உட்டாதிருந்த பரகுரு வாகிவந்த நெஞ்சே
கிட்டாதிருந்துவே காண 34

அன்னமான யாரதுக்க மலமே நொருவு
கன்னாது கன்றுகாரா பாரல — உன்னாமல்
ஆஉண்டுகளிந்த பொருள்ளுப்பா யப்பா யாவு
அண்டு களிக்க கூபன் 35

அண்ணாமலை யாரும் பார்த்தே சென்றால்
உண்ணாமலை தேரோ தருநேரம் — மன்னர்கள்
சொன்னார்கள் நீட்சியமோ தேரோ அறிந்த நிலையுள
5.அ பொன்னான ஆக்கால் அகம் 36

மானமழை யாலயாம் மறைபொருள் யாலயாம்
காணம் பெருமலையாக காணுதாம் — கோணம்
உய்யத்தான் பேசதோ வெவ்வழியோ வந்ததோ
அப்பறமே அருந்து தப்பாயருள் 37

ஆ பகுத்தமுள போற்றல் பத்தின்றும் பந்தங்கும்
செய்த்த மனமே தோ — அகத்தி
பெத்தினை அந்தநிலை சித்திரமெரி முத்தியை
சக்தியமே செய்வாய் சரண் 38

சரணம்பெற பாதந்தனை யடைந்தருத் தருகே
மரணரு செலுத்துமட நெஞ்சே — கரணந்
16.அ துடக்கி படக்கருந்து தொந்தபந்த துன்பு
அடக்கி அண்ணாயாளும் அளி 39

அன்றவரு மைத்து அன்ட துவோமய் யானல்
பான்ற தன்னாடு பழக்காதோ — வேன்ற
பார்த்தவர் கேட்டவர் பரமனிரு வரனாய்
பார்த்தவரா உள்ளுணர்ந்து பேசி 40

ஆசைப்பாசக்கோசம் பெத்தது போறகத் தினால்
மாசம்பொய் ஆக்கு மாறாது — உசும்
மதுனபோ லெயாருக்கும் வங்குமும் மாறாது
சகுளம் பலத்தக தைதான் 41

தானே பெரிதென்று தன்பொருளே பொருளென்று
17 அமானே சதாமென்றுயுத் திருக்கு மானேசேன்
உள்ளும் பாரம்பு குன்டாயோ வெப்போதுங்
கில்ல மெஞ்ஞா னக்கரு 42

கருத்தளந்த மெய்யறையார் கள்ளமன்றி யான்றாது
குருத்தளந்து சாரமன்ன் தெக்தே — பருத்த
ஆபரமன்திரு அறையைபதத்து சேர்வதென் னாள்
அரமென்றோ மெஞ்ஞான வாசு 43

அபயப்பெரு மணமே மன்னிபுல்ல அஞ்ஞானி
தானைப் பணிந்துசல யாதே — வாயு
பெத்தவுக் கொத்தபர குத்துசெய் யத்தின்மான்
சித்தவுக் கொத்தால்ச் சிவம் 44

18 அசிவமென்றே யாவகளுக்கு செய்பவர் கன்பரியார்
திவாமென்றே பேசுவார் தாவையுயார் — அவனைமே
யருமாப்பவயோ பரமேக வெளியுள் வொளியாய்
பெருமையை துதித்துப் பேன் 45

ஆ பேணயன் யாதுமேய் மணமேயன் ளளளம்
சிணாநிலை யாதெயுடு ஜூராமய — காணி
அதுவே வெளியாகு அவ்வெளியே ஜொளியாகும்
அதுவே சாரசர ரூபமாம் 46

ஆமமாது நிசமேமால் எாமமேது நிலையோ
மாமையன்றே தவங்கைப் போகாதே — சாமாரு
மஅகென்றுணையே நெஞ்சே கந்தரிணா வேதமன்
கொன்றிலை யேகுந்தம் வருகுகு 47

குருத்தெளியார் சீழ்ன்கொண்டு தேரவா ரென்று
கருவுடையோ நூல்களிலே காட்டினார் — பருவமாம்
நிலையா நாட்டந்தனிலே நில்லென்றார் நின்றுபோத
ஆ லாமயா - - - - - - - - 48

பூடக்கருக் குருவாகுட்டை யரும்பக்கு வத்தில்
உருதரியாத கொள்கை போல — நாடும்
குருப்பை யறியாத குருடரே நெஞ்சமுள்ள
கருப்பை யெடுத்து ஆடுகாண 49

அந்கோசமும் பெரும்புல்லை கொன்று புரூவ்சிருக்கா
பசுவந்நிலை யறியாத பக்குவரே — குசவுமின்
காட்டிற குருத்தும்கண் தெரியாதே யருந்தால்
தெட்டமென்ன ருசியால் வாதநேன் 50

அடடா யதுவாயென்ன ஆச்சரிய மாச்சரிய
ஆசட்டா அம்மாளைகளை அத்தமாய் — வாட்டா
ஆகாதடா உனக்கு அருணாசலா கேட்டு
போகாதடா அளந்து அறை 51

யெடுத்தயோ பொய்ப்படை கொண்டெடுத்தாயரு ஞானந்
தொடுத்தாயோ தம்பாநீ தொறப்பாயே — தடுத்தாலும்
அம்பலவண வாளெடுத்தால் ஞானமாய யெல்லாம்
ஆஅம்பரம் போல் அசதும் பார் 52

ஞானப்பிரகாசம் நல்லமொழி செல்ல மொழி
மோனப்பிற காசம் குரு தாள் — வான
பழகியது வாரதக்கில் மதிலே வாழ்வார்
பாழ்யமை வகை - - - - - . . . 53

. . . . ரெண்டற்ற
ஆ துரியாதீத
சாயாத தொகுதுமலர் சாத்திசாய் — அறியாய்
வந்தபொருள் வந்தபொருள் பாமாய் உசத்தை
தந்த பொருள் வந்த பொருள் தான் 54

மாணிக்கெரு மருந்துவகு வால்லாமல் தந்து
சானாய் போதேவிட்டால் தவிதேமோ — மானாய்
22அ அருக்கத்திரு உருவாய் அண்டவர்தான் வந்தது
வெருக்கத் தருமே வதி 55

தெண்ணருவார் ரக்கிலை ஆதியென்று நிச்சயமாய்
அன்னை அதைத்தெல்ல அவ்வையும் - புன்னை
மதிகொண்டு சாரத பாமமடைய நெஞ்சே
பதிகொண்டு சரக்குரு வைய்யார் 56

ஆ பார்த்தால் குறைவருமோ பரமான நெஞ்சே
சேர்த்தால் குருபதத்தில் செய்வாய்ரீ - மாத்தான
படைய செருப்பானோ பாசூரண மடைய
தடையென்ன அஞ்சா மறைசார் 57

சனகாமுதல் சாதினையை தள்ளிவிட்டு பெத்தாரோ
இஅ மாணக்கவனம் நீக்கத்தான் ஆண்டமோ - திருமேனியன்
பேசும் வேதாந்தம் பெருமைபத னைகந்துண்டு
ஐசுபகம் என்னாகும் ஊமனே 58

அத - - - - அருவாய் - - - - - - -
முத்தனே முந்தருள் முன்னமே - பந்துக்கு
ஆ - - - - - - -
- - - - - 59

முற்றும்

எடுத்த தேதி : 20.12.69
முடித்த தேதி : 21.12.69
எழுதியவர் : தி.லெட்சுமி
பக்கங்கள் : 12.